

A painting of a winding dirt road through a green valley. The road is a mix of yellow and orange, curving from the bottom left towards the center. It is bordered by a rustic wooden fence made of vertical posts. The hills are covered in vibrant green grass. In the distance, a single tree stands on a small rise. The sky is a mix of light blue and white, suggesting a bright, slightly hazy day.

Steziče

junij 2011

Časopis Gimnazije Novo mesto

Letnik: 2010 / 2011

Številka 2

Naklada: 150 izvodov

Tisk: Grafika Špes

Mentorja:

Janez Gorenc, Uroš Lubej

Lektura:

Janez Gorenc, Tina Furlan Turk

Ravnateljica:

Natalija Petakovič

Glavni urednik:

Maša Florjanič

Stezičani:

Tjaša Umbrecht, Eva Rolih, Manca Hervolj, Iva Starc, Katja Kelvišar, Primož Kastelic, Tajda Kavšček, Polona Brajkovec, Nika Bratkovič, Barbara Gorišek, Aljaž Jahte, Klemen Berus, Nika Colnar Hrastar, Teja Pavlin, Tilen Erjavec, Ana Vovko, Manca Bukovac

Oblikovanje:

Barbara Kroflin, Maša Florjanič

KAZALO

Gimnazija - novi začetek ali padec iz vrha proti dnu?

Poskusni zajčki

Publicistični manifest

Kaj je realnost?

Peter Rangus: Ponosen Šentjernejecan

Resnični privrženci glasbenim skupinam in trenutni obsedenci

Literarni kotichek

Dijaško pero

Kaj početi med poletjem

Brez kopalk ne gre

S knjigo na plažo

Glasba: Seether

Filmi: Sucker Punch

Horoskop

Besede župana in ravnateljice

Ko ti drugi rečejo:

»Nemogoče!«

Kako zgleda vdati se v usodo? Enostavno. Kako se je prepustiti toku, da nas meče naokoli kot lutke iz cunj? Preprosto. Vsi vemo, da se je najlažje usesti nazaj in opraviti samo to, kar zares mora biti postorjeno. Zlasti sedaj, ko čas teče prehitro, kadar je treba popraviti oceno, in prepočasi, ko odštevaš dneve do počitnic.

In izdelati časopis ni preprosto, saj zahteva čas in vdanost. Pisati ni enostavno. Ne, če želiš z besedo naslikati zgodbo ali s črko predstaviti idejo in skozi napisano izraziti tisto, kar ti zori v srcu in glavi.

Zakaj bi torej naredil nekaj, kar drugi označujejo kot nemogoče?

Toda dejstvo je, da so to Stezice, ki so nastale iz truda dijakov, ki niso rekli ne. Dijakov, ki se niso predali poletni vročini in počitniški lenobi. Ki so v svojem urniku našli prostor še za Stezice. Dijaki, ki niso rekli: »Ne morem.«

Vsak od nas je prispeval svoj delček sestavljanke. Kamenčki so zavzeli svoje mesto in sestavili mozaik, rojen iz združenosti. Kajti skupaj smo prečkali mejo »nemogočega« in premagali »brez veze«. Skupaj smo naredili tisto, kar ni možno. Skupaj smo uspeli in Stezice so izšle.

Naš cilj je bil dosežen. The one, that was unreachable.

Nekateri so rekli, da je nemogoče. Torej smo mi »nemogoče« spremeni-
nili v »je mogoče.«

Zato vam rečem:

»You never know until you try.«

M.M.F.

Gimnazija, nov začetek ali padec z vrha na dno?

Osnovnošolski intelektualci s še večjo željo po uspehu ponavadi pridejo na gimnazijo. Ampak a nas ni več takšnih, ki se pri štirinajstih letih enostavno nismo mogli odločiti za poklic, pa smo se vpisali na gimnazijo?

Iz osnovne šole smo večinoma prišli z odličnimi ocenami in tu pa tam s kakšnim priznanjem. Tam smo večinoma izstopali, nekateri so nas imeli tudi za piflarje. Na gimnaziji se pa pokažejo razlike, saj ima nekdo boljše temelje, nekdo slabše. Skoraj vsem v prvem letniku pade splošni uspeh. Tudi sama si ne bi nikoli predstavljala, da bom vesela, ko bom nekje napraskala tistih 50%. Pokazala se je tista meja med očitnimi družboslovci in naravoslovci. Zgodilo se je že, da mi je bilo zaradi velikega padca ocen pri naravoslovnih predmetih žal,

da sem se odločila za gimnazijo. Nadgradnja temeljev, ki so pri meni šibki, da še komaj stojijo? Hmm..

V osnovni šoli je bila pridobitev odlične ocene popolnoma enostavna. Povedal si kakšno manjšo podrobnost, ki si jo povsem slučajno odnesel od pouka, stvari malce logično povezal in učitelj je že veselo pisal eno veliko petico. Tukaj se mi kljub napovedanemu spraševanju v enem tednu ne uspe naučiti biologije, kemije in nadoknediti zamujenega pri matematiki. Najbolj droben tisk vsakdo lahko

spregleda, toda profesorjem je očitno najljubši.

Profesorji nam vedno pravijo, da je za dvigovanje ocen vedno potrebno ogromno vloženega truda. Zakaj je potem pot od zadostne ocene do popravnega izpita tako kratka? Že majčkena površnost te lahko popelje na samo dno verige.

Vsak si po vsem tem stresu zaželi počitnic. In ko končno pridejo, jih večinoma preživimo za knjigami. Saj vem, da boste zdaj rekli: 'Saj učenje ni obvezno', toda kot sem rekla. Pot od zadostne ocene do popravnega izpita je kratka.

Kljub odličnemu splošnemu znanju, se mi zdi gimnazija izredno naporna in je težko

obdržati dober uspeh, zraven pa še hoditi v glasbeno šolo in trenirati kakšen šport.

Seveda bi bilo vse lažje, če se bi učili sproti. Vendar enostavno ni časa. Če imam naslednji dan test iz predmeta, ki mi ne leži, si nikakor ne morem privoščiti, da bi ponavljala snov, ki smo jo pri pouku jemali tisti dan. Vsako minuto izkoristim za ponavljanje pred testom.

Kljub vsemu stresu, ki ga gimnazija povzroča, se imamo velikokrat tudi 'fajn', saj si tudi profesorji tu pa tam zaželijo kakšno minutko sproščene pogovora o vsakdanjih stvareh, ki nam vlije nove motivacije za nadaljevanje učne snovi.

Polona Brajkovec

Poskusni zajčki

Bliža se leto 2012. Leto tako imenovane apokalipse, spiritalne preobrazbe človeštva na višji nivo stvarstva, olimpijskih iger v Londonu, predsedniških

volitev v ZDA, zaključka kjotskega protokola ... Vse lepo in prav, toda mene, sebičen kot morda sem, zanimajo le spre-

membe na področju šolstva, ki jih bo prineslo naslednje leto in matura. Definijsko gledano predstavlja matura zaključek srednješolskega izobraževanja. Globlje gledano pa je veliko več. Kam nam bodo odprte nadaljnje poti šolanja, je odvisno od tega, kako uspešno jo opravimo, kar pa sproži pravo verižno reakcijo. Veliko let je bilo potrebnih, da se je vzpostavil tako učinkovit selektivni sistem, kot je matura, a dandanes se zdi, da vse bolj izgublja na pomenu. Poraja se vprašanje, kako dolgo bo ta zaključni preizkus še predstavljal glavno vstopnico na fakulteto. Ministrstvo za šolstvo že temeljito razmišlja o novih merilih za vpis v nadaljnji študij, ta pa naj bi začela veljati prav naslednje leto. Prav tako je znanih že nekaj

novosti, kot so nepoznavanje tipa nalog pri preizkusu iz tujega jezika in opravljanje internega dela izpita pri vseh maturitetnih predmetih.

Kamen spotike predstavlja tudi težavnost. Zdi se, da so vsako leto preizkusi težji, kar se mi zdi nepravilno. Tudi raven zahtevnosti poklicne mature je neprimerljiva s splošno, zato veliko gimnazijcev obžaluje svoj vpis v tovrstni program. Menijo, da bi bili v določenem strokovnem programu uspešnejši, saj so tako kot učni načrti

tudi sama matura zasnovani na lažji način. Izbirajo med matematiko in angleščino in tako opravljajo preizkuse iz samo štirih predmetov, res pa je, da je interni del bistveno zahtevnejši in pomembnejši, kar pa je pričakovano, konec koncev gre za srednje strokovno izobraževanje. V primeru želje po vpisu na univerzo opravljajo preizkus še iz petega predmeta in se znajdejo v istem položaju kot dijak s splošno matura, kar se marsikateremu gimnazijcu ne zdi ravno pošteno. Naj to ne bo

Zahtevnost mature narašča. PRIZNAM, tudi sama postanem nekoliko živčna.

razumljeno kot povečevanje gimnazijcev, sploh ne, toda zdi se mi zaskrbljujoče, da vse več dijakov ni zadovoljnih z lastno izbiro izobraževalnega programa. Spremembe, ki jih bo prineslo naslednje leto, v marsikomu

sejejo strah. Priznam, tudi sama postanem nekoliko živčna, ko pomislim, da sem drugo leto na vrsti jaz in da bom do zadnjega ugibala, kaj bo pola zahtevala od mene. Ne vidim razloga, zakaj bi morali povišati nivo težavnosti

mature. Mar oblast želi, da dijaki dosegajo čedalje nižje rezultate? Kje je tu logika? Zakaj morajo vsako malce uspešnejšo generacijo potolči in ji še bolj otežiti prihodnost? In stavim, da bo tale predlog le muha enodnevnica, oz. enoletnica.

leto in še manj, potem pa takoj uvedejo nekaj novega. Say what? Kako je eno samo leto dovolj za statistično primerjavo, če ne moreš z ničemer primerjati, saj so bili prejšnji rezultati ustvarjeni v drugačnih okoliščinah in pod drugačnimi pogoji. Spremembe prihajajo preveč nenadno in

Mar oblast želi, da dijaki dosegajo čedalje nižje rezultate? Kje je tu logika? Zakaj morajo vsako malce uspešnejšo generacijo potolči in ji še bolj otežiti prihodnost?

Moram reči, da me to ob vsej poplavi šolskih reform v zadnjem času ne bi presenetilo. Vsake pol leta se sliši čebljanje o novih šolskih reformah, pa naj bojo na področju stipendij, končnega šolskega uspeha, beleženja odsotnosti, učnega načrta, mature, subvencioniranja malice in še in še. Neumno se mi zdi, da so v veljavi le eno

prepogosto, s čimer kažejo lastno nezaupanje v sistem, ki so ga osnovali sami. Kako naj potem mi zaupamo oblasti, ko pa še sama dvomi vase. Nisem edina s takim mnenjem. Veliko dijakov je dejalo, da stalne reforme v šolskem sistemu zbujejo v njih odpor do oblasti, ki je očitno nesposobna ustvariti nekakšen normalen izobraževalni sistem. Skrbi me

dejstvo, da je zaradi tega vse več dijakov negotovih. Ne vedo,

kakšna bo njihova prihodnost, zato se počutijo ogrožene in

Mi smo poskusni zajčki. Poskusni zajčki Republike Slovenije.

zaskrbljene. "Bo moje povprečje dovolj visoko, da bom obdržal/a štipendijo, ali ga bodo zadnji hip spet zvišali?" - "Mi bo s prav dobrim uspehom uspelo priti na želeno fakulteto?" itd.

Slišala sem sošolko reči:

"Mi smo poskusni zajčki."

In res je tako.

Poskusni zajčki Republike Slovenije.

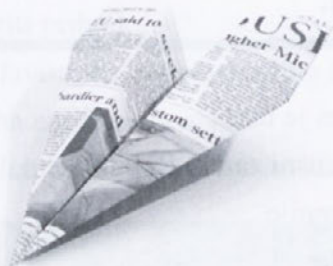
Mi smo tisti, ki občutimo posledice in trpimo za njimi. Smo le nemočne marionete brez možnosti veta v rokah Ministrstva za šolstvo in šport.

Srednja šola je za marsikoga najlepši čas njegovega življenja, a zame je to bolj ali manj mučno obdobje, ki ga spremljajo psihosomatske motnje in stalno pehanje za dosego lastnih sanj, ki jih bodo tako ali drugače na koncu zrušili na podlagi dveh števk v zaključnem spričevalu.

Eva Rolih

Publicistični manifest

Ob poplavi svobodnega tiska, ki ga je naša družba deležna, kot ob vsaki poplavi, nanaša rodovitno prst, a na žalost tudi preveč smeti. Če želimo obdržati čistost besede, je več kot potrebno uvesti standarde, po katerih naj publicisti pišejo. Moj namen se ni postaviti ob bok velikanov, kot je Fran Levstik, niti se enačiti z publicisti, ki pišejo ta časopis že desetletja. Moj namen je postaviti zid, znotraj katerega naj se gradi in, če bo bog dal, naj ga tisti, ki so bolj veščji z besedami, prezidajo.

Zavedati se je treba, da je beseda močno orožje, čigar rezilo je ostrejše od britve in jedro trdnejše od svinca. Zatorej nikoli ne izbiraj besede zgolj z srcem, temveč z veliko mero razuma. Bolje je trikrat prepisati celoten članek, kot pa da ga objaviš minuto za tem, ko je nastal. Kritika mora biti upravičena in ne v trnje, temveč v svilo odeta. Nikoli pa ne žali osebe, tudi če je žalitev še tako opravičena. Če obtožiš neznanca primitivizma, mar ne kaže to tvoje primitivne strani? Če obtožiš nekoga idiotizma, mar nisi sam idiot, ker zaradi njega izgubljaš čas? Od Trubarja, Bleiweissa, Prešerna, do Cankarja in Bohoriča so vsi težili k razpoznavnosti prelepega slovenskega jezika. Ne omadežuj ga z

učenimi tujkami, ko pa so preproste slovenske besede toliko lepše in razumne vsem. Ponosen bodi na to, da lahko pišeš z njim, ko pa so vsi prej našteti morali še misliti po Nemško. Spoštuj slovenski jezik in zatorej se mora besedilo vedno pregledati, da ga

objaviš brez slovničnih napak. Nikoli se ne smeš lagati ali širiti zlonamernih govoric. Če dogodek, osebo ali mišljenje ne moreš skritizirati ali ovreči z uporabo resnic ali moralnih prepričanj, potemtakem je ta zadeva legitimna in zatorej ni

vredna nikakršne kritike. Bistvo članka je, da predaš bralcu sporočilo. Da bi bralec sporočilo dojel, mora biti le-to kratko in jedrnato. Moder je tisti, ki pove veliko z malo besedami. Seveda pa ne smemo skrajšati članka na njegov minimum, saj

bi s tem lahko postal nerazumljiv bolj preprostem bralcu. Vsaka vojska ima svojo zastavo in za njene cilje se bori, tako ima vsako besedilo bistvo in k njemu naj strmi. Ne pišite članka zaradi članka samega, ampak z namenom, da nekaj poveste.

Začrtajte si glavno idejo in se je držite. In kot vojski ne smejo dezertirati vojaki, tako naj vam ne uhajajo misli, saj s tem bo celotno besedilo oškodovano.

O temi, ki jo opisuješ, poizvedi vse. Naj neuk ne piše o zadevi, saj mu bodo verjeli, izgledalo bo, kot da je slepec vodil slepega.

Naj živi svoboda tiska, dokler se konča pri temeljnih pravicah sočloveka.

Naj živi svoboda tiska, dokler ne škoduje družbi ali državi kot celoti, naj živi svoboda tiska,

dokler je tisk kvaliteten! Saj ni namen časnika, da služi kurjavi, temveč, da se ga čita!

Ivan Hribar

Kaj je realnost?

Vse je nerealno. Vsaka stvar. Edino, kar je zares realno, kar obstaja, je naš um. Ta pa je prek svojih čutil ustvaril »čutno« realnost, v katero večina ljudi verjame. Vendar bi jaz to čutno realnost omejil le na najbolj groba dejstva v realnosti (npr. avto se premika), ki jo zaznavajo naša čutila. Ni pomembno, kako hitro se nam zdi, da se avto premika, kajti to že šteje pod »umsko« realnost. Pomembno je le to, da se premika. Čutna realnost je torej enaka za vsa živa bitja, ki jo lahko dojemajo.

Druga realnost pa je umska realnost, ki sem jo že prej omenil.

Umska realnost je realnost, ki si jo ustvari vsak posameznik zase in je unikatna (kot osebnost). Vzemimo za primer ljubezen in Boga. Vsak posameznik drugače doživlja ljubezen in ima o njej drugačne predstave. Prav tako vsakdo drugače doživlja Boga. Nekateri verjamejo vanj, je zanj realen, spet za druge pa je popolnoma neresničen.

Na Zemlji ima vsak svojo umsko realnost, čutna realnost pa je Zemlja sama. Kakor, če bi si zamislili en velik balon (čutna realnost), v katerem bi bilo polno manjših balončkov (umske realnosti vsakega živega bitja). In če

želimo primerjati umsko realnost s čutno po pomembnosti oz.

vplivu, lahko primerjamo le umsko realnost enega posameznika s celotno čutno realnostjo.

Umske realnosti so med seboj enako močne. Več je umov, manj vpliva ima vsak posamezen um

od čutne realnosti, da je to težko doumljivo oz. da imamo čutno realnost za bolj resnično.

A čutno realnost je ustvaril naš um. Tu se je pojavilo vprašanje: »Torej če bi me ubil, bi moja umska realnost nehala obstajati, torej bi nehala obstajati tudi

Kaj je res? Kje sem jaz? Kje si ti?
Dobrodošli v realnost, kjer nič ni
gotovo.

na čutno realnost.

Kolikor vem, se vsak filozof ubada s tem, ali je pomembnejši um ali so pomembnejša čutila.

Jaz trdim, da je oboje enako pomembno, saj se oboje med seboj dopolnjuje. A še vedno bi rekel, da je čutna realnost nekako v podrejenem položaju, saj je leta nastala zaradi potrebe našega uma. Um je ustvaril čutila. Zato je čutna realnost podrejena umski, vendar je naš um skozi razvoj in čas postal tako odvisen

čutna realnost?« In odgovor na to je: »Ne!«

Kajti le na tej Zemlji sami je skoraj 7 milijard ljudi s svojo umsko realnostjo in potem so tu še živali, ki verjetno imajo neko svojo umsko realnost. Le če bi ubil VSA živa bitja, ki so sposobna tvoriti umsko realnost, bi čutna realnost prenehala obstajati, saj ne bi imela razloga za obstoj.

Ambrož Pušnik

Dve kaplji rose
izginjata v vetru.
Solzice smrti.

Colorful bubbles
dancing along wide green plains.
Trapped in themselves.

Freedom of my heart
shows the beauty of the world.
Expressing myself.

Intervju s Petrom Rangusom, predsednikom DOG-a

»Ponosen Šentjernejčan«

Peter Rangus je zagotovo pomemben dijak naše novomeške Gimnazije. Letos opravlja funkcijo predsednika DOG-a. Ker se bliža konec leta je prav, da njega malo vprašamo o samem DOG-u. In ravno zaradi tega je tudi vsebina tega intervjuja več ali manj povezana z dijaško organizacijo in njenim delovanjem. Poleg tega pa je Peter tudi igralec in strasten navijač. In na koncu še najpomembnejše. Je zelo ponosen in zaveden Šentjernejčan.

1. Pozdravljen Peter. Mnogi te poznajo, mnogi tudi ne. Kako bi sebe predstavil dijakom, ki te še ne poznajo?

Hmm... Kot prvo in najpomembnejše, da sem zelo zaveden Šentjernejčan. Kot drugo pa še to, da sem velik navijač. In to je dovolj, da me ljudje spoznajo. Vsaj malo.

2. Si predsednik dijaške organizacije gimnazije. Kakšno se ti zdi njeno delovanje?

Dijaška organizacija gimnazije je organ, ki bi moral delati na učinkovitosti dijakov, ter še posebej na njihovem šolanju. In to je problem, saj se premalo ukvarjamo s tem in preveč z raznimi projekti, ki pa niti niso tako pomembni.

3. Kako pa ocenjuješ svoje predsedovanje?

Ocenjevati samega sebe je zelo težka naloga. Vendar je vedno bolje biti bolj kritičen, kot ne. Zato bom rekel, da bi se pri svojem predsedovanju lahko bolj potrudil, kot sem se. Lahko bi rekel, da sem to nalogo opravil preveč leno.

4. Tvoje predsedovanje je verjetno še posebej zaznamoval šolski koncert. Kakšno je tvoje mnenje o njem in kaj se je pravzaprav zgodilo?

Niti se ni kaj preveč zgodilo, saj se je zame osebno, načrtovanje začelo en teden pred koncertom in je potekalo tako kot smo si zamislili, bili smo enotni in usklajeni, kar je tudi najpomembnejše. Vse, kar se je zgodilo pred tem, je bila izguba časa.

5. V zadnjih letih je uspeh naših maturantov upadel celo pod državno povprečje. Kaj misliš, da je razlog temu?

Glavni razlog je, da se našim dijakom sploh ni potrebno učiti in to zato, ker fakultete v večini primerov sploh nimajo omejitve vpisa. Vendar je to le eden od razlogov. Prav tako je zaskrbljujoče, da ja profesorski zbor izgubil na kvaliteti glede na preteklost. Zelo pomemben

dejavnik pa je tudi delo dijakov, oziroma v našem primeru nedelo, saj so se dijaki polenili.

6. Ker si predsednika DOG-a, ne morem mimo vprašanja o tem, kakšen se ti zdi naš šolski sistem? Je dober ali bi ga bilo potrebno spremeniti?

Naš šolski sistem ni ravno najboljši niti najslabši, torej je še kar v redu. Jaz vidim potrebo po spremembi le pri načinu mature. Torej, potrebno bi bilo uvesti obvezne sprejemne izpite na fakultetah, matura pa bi morala postati le obrazec, ki dokazuje neko stopnjo izobrazbe in ne nadomešča sprejemnih izpitov.

7. Pred kratkim je izšlo novo glasilo dveh dijakov Gimnazije Novo mesto, ki pa je bilo prepovedano in tudi ni več glasilo naše gimnazije. Kakšno je tvoje mnenje o njem ?

Da že na začetku razjasnimo: to ni bilo nikoli glasilo Gimnazije

Novo mesto, ampak le dnevnik dveh dijakov, v katerem sta zapisala svoje mnenje o skorajda polovici šole. Sam pa sem mnenja, da človek skozi življenje avtomatsko dobi sovražnike in jih zato ni potrebno iskati še več.

8. Si tudi igralec. Kaj bi lahko povedal o gimnazijski dramski skupini GOGA?

Dramska skupina Gimnazije Novo mesto je dokaj kvalitetna. Sicer dela malo težje predstave, tako iz stališča igranja, kot tudi razumevanja. Prav zato njen glavni namen ni zgolj zabavati, ampak predvsem izobraževati.

9. Lansko jesen pa si sodeloval s še enim uspešnim dijakom naše šole, Klemnom Berusom, katerega film Izključena, v katerem igraš tudi ti, je prejel glavno nagrado Mladinske žirije na festivalu mladinskega filma. Kakšen je tvoj komentar

o tem in kaj bi lahko povedal o sodelovanju z Klemenom?

Klemen Berus je zagotovo največji up slovenskega filma, saj pobere prve nagrade, kamorkoli pride. Všeč mi je predvsem njegov način dela, saj je v prvi vrsti vedno človek in šele nato režiser. Skozi film se ne kujejo nobene zamere, ampak se le poglobi prijateljstvo. In to je ta

talent, da bi se kosal z ostalimi igralci. Glede moje prihodnosti pa sem prepričan le v to, da bom pravnik. Glede politike pa bomo videli, kaj bo prinesel veter.

10. Za zadnje vprašanje pa še nekaj bolj lahkotnega. Kot si že sam omenil, si strasten navijač. Kateri je tvoj najljubši šport? Za koga navijaš in kam si šel nazadnje na tekmo?

Strasten navijač, ponosen Šentjernejčan, igralec, predsednik in še mnogo več...

razlika, saj ko snemaš s kakšnimi znanimi slovenskimi režiserji, ti svoja mnenja radi izražajo na zelo glasen način.

9. Torej se nekega dne vidiš v gledališču ali na filmskem platnu? Kaj pa politika?

Ne, na žalost se v gledališču ali na filmskem platnu ne vidim. Za kaj takega nimam dovolj talenta oziroma, če se izrazim drugače, nisem dovolj velik

Najljubši šport je zagotovo nogomet in to daleč pred ostalimi. Najljubši ekipi sta Barcelona in Arsenal. Nazadnje sem šel na tekmo na Groblje, kjer se je odvijalo kolo Šentjernejske divje lige. Na večje tekme pa ne hodim zaradi svojega »budgeta«, ki je za kaj takega premajhen.

Tilen Erjavec

Resnični privrženci glasbenim skupinam in trenutni obsedenci

Ko pesem določenega izvajalca postane hit, se pojavi v kakšnem filmu ali reklami, izvajalci takoj dobijo ogromno oboževalcev. Seveda je bend navdušen nad kričečimi najstnicami, toda morda se ne zavedajo, da jih poslušajo samo zaradi trenutne globalne popularnosti, ali lepote glavnega pevca ali kitarista.

Bend takšne oboževalce še vedno šteje za pomembne, ker se vsi člani zavedajo, da se bi brez njih skupina podpornikov drastično zmanjšala, kar seveda pomeni slabšo publiciteto za njih.

Na drugi strani so oboževalci, ki bi za bend naredili vse. Pre-

potovali bi pol sveta, samo, da jih bi imeli priložnost videti na koncertu, pripravljani so se celo skregati s starši, ki se odločijo, da jim ne želijo posoditi denarja za novo ploščo, ne glede na to, koliko dobrih pesmi je na njej, kako zelo so se vsi člani potrudili. Se vam zdi, da je tukaj meja med ljubeznijo in obsesijo tanka? Prav imate. Ljubezen do benda je eno, ko pa pride do te meje, da po koncertu neutrudno iščeš avtobus, s katerim so se pripeljali, jim slediš do hotela, potem se začni zavedati, da je morda čas, da se umakneš. Takšnih oboževalcev bendi ne marajo, saj imajo tudi oni radi svoj delček zasebnosti. Vedno bolj opažam, da se imajo tisti, ki so privrženci skupine že

več let, za nekaj več od tistih, ki bend šele odkrijejo. Morda so ljubosumni, ker to pomeni, da njihovi ljubljenci postajajo vse bolj popularni in bodo na koncertih pozornost morali posvečati več ljudem. To je tipičen dokaz obsesije. Čeprav obsesije po navadi ne trajajo dolgo, se lahko v izrednih primerih vlečejo tudi več let. Takrat nastopi psihično (izjemoma tudi fizično) nasilje med 'starimi' in 'novimi' oboževalci. S tem seveda slabe luči ne usmerjajo le nase, temveč tudi na vse člane skupine. Še beseda ali dve o večletnih oboževalcih, ki ne kažejo obsesije, temveč le veliko ljubezen do benda.

Glasbeniki vedno radi eks-

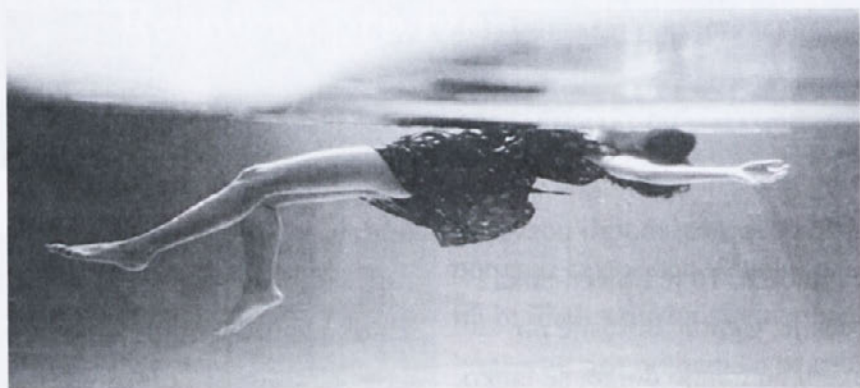
perimentirajo z 'miksanjem' različnih glasbenih žanrov.

In prav tako kot vsi tudi oni odrastejo. Kar pomeni, da bo tretji album zagotovo drugačen od prvega. Takrat nastopijo tisti, ki jih spremljajo že od samega začetka in jih obtožijo, da so se spremenili in s tem vse razočarali. Žal album ne more biti vsem všeč, vendar takšno posploševanje ni potrebno, saj je morda album najboljše dosežanje delo skupine. Morda samo nismo sposobni videti nekega širšega spektra življenja, temveč le tisto, kar si želimo videti. Ne ponujamo priložnosti novim ali drugačnim stvarem.

"Think outside the box."

Polona Brajkovec

Nikjer

V praznino. V naše glave polne ničesar, v naše glave uničene od ničesar in od vsega. Uničene od vsakdanjega sranja in črpanja znanja. Če sploh obstaja. Ni ga. Vse je šlo od kjer je prišlo. Od nikjer. Že zdavnaj. Kaj se je zgodilo ubogemu človeku, ki sploh nikoli ni postal to, kar je. Kam je šla naša bit in vse kar smo. Nikamor. Vsega sploh ni bilo. In zdaj je v naših glavah vse zaman. Zaman se veselimo in ljubimo. Živimo. Ker nihče ne ve zakaj je tu, zakaj upa. Sanjamo. V naših sanjah se nam porajajo skušnjave lepega. A tudi te kmalu izginejo. In lepota z njimi. Nič več nismo. Navadne živali. Plod Zemlje. Enega od nešteti planetov neskončnega vesolja. Edinega od vseh, vsega od ničesar. Smo in nismo. Gremo in preidemo. V daljavo, ki je ni. V prostor brez dimenzij. Nikamor. Pa vendar gremo. V kolonah proti večnosti, ki je ni. Proti našim slepim upom, kateri nam še edini omogočajo obstoj.

Kam?

Spomini

Polna sem spominov. Kako naj se jih znebim? Občutki, ki jih čutiš, pa jih v resnici sploh ni. Ne maram tega. Tihe želje, da bi vse znova doživela, tihih nagovarjanj: »Pojdi nazaj.«

Ne.

Živela bi za danes, ne za včeraj. Težko je čutiti nečuteno. Včasih sploh ne vem, kako naprej. Vse v meni žge, a nikogar ni poleg. Vse v meni trepetja, a sem sama.

Zakaj? Od kje?

Takrat rada zaspim.

Potopim se v sanje, želje. Sanjam, kar želim. Pogosto. Sanjam tisto, kar nimam. Sanjam sanje. Spomini niso tako tihi kot se zdi, če se jim preveč prepustimo, nas uničijo. Spomini nas bodrijo in žalostijo, držijo nas pokonci v največjih mukah, vendar nas hkrati rinejo navzdol. Včasih nežno, včasih močno. Vedno pa delujejo, ne da se jih izbrisati, uničiti, pustiti za sabo. Hodijo za nami in nas ne izpustijo naprej. Tudi mi jih ne moremo prehiteti. Lahko jim pustimo dihati, a če ne pazimo, nas požrejo. Naselijo se v nas kot najnevarnejši paraziti in nas počasi prevzemajo. Sčasoma postanemo popolnoma njihovi. Last spominov. Izbršejo se občutki in pamet izgine. Poskušamo zbežati, a nam ne uspe. Nimamo več ničesar. Mi smo vse, kar je. Spomini nas gradijo, tako kot so gradili človeštvo že na veke vekov. Nismo popolnoma nič drugega kot spomini, sestavljeni, spravljeni, premleti, razsortirani.

Spomini.

Ljubiti

Zakaj tako malo besed? Zakaj tako malo čustev? Zakaj tako malo sočutnosti? Zakaj tako malo ljubezni? Jaz več ne vem, ampak jaz moram nekaj spremeniti. Žre me že ves čas, grize me in peče, mi ne da miru. Rada bi nekaj drugačnega, nekaj novega, nekaj čistega, nespridenega. Rada bi odšla, poletela drugam, zabrisala vse spomine. Ne želim več čutiti tega. Želim tisti nov občutek, nov začetek, nova doživetja. Nič več žalosti, bojazni, površnosti. Želim več. Hočem vse tisto, kar želim. Vse tisto, kar iščem. Zakaj smo tukaj, če ne zaradi tega? Zakaj smo tukaj, če ne zaradi ljubezni? Hočem ljubiti. Globoko.

Močno. Tiho. Nežno. Strastno.

Drugače.

Hočem čutiti. Nenavadno. Impresionistično. Osebno. Odprto. Želim oditi. Drugam. Nekam. Na svežino. V ljubezen. Zakaj? Zakaj? Zakaj? Vrni mi moje. Vrni mi tisto, kar si mi vzel, kar sem izgubila. Vrni mi pesmi, vrni mi veselje, vrni mi glasbo, vrni mi ljubezen, vrni mi življenje. Hočem živeti. Hočem, hočem, hočem. Hočem čutiti, zares čutiti. Hočem gledati sonce in čutiti njegovo toploto. Hočem gledati morje in čutiti njegovo prostranost. Hočem gledati nebo in čutiti njegovo svežino. Hočem gledati veselje in čutiti njegovo mogočnost. Hočem biti taka, kot sem. Nič drugačna, nič spackana, nič ponastavljena, nič prilagojena, nič odsotna. Hočem biti tu in tam. Hočem imeti.

Hočem končati. Hočem začeti.

Ko bi se vsaj lahko nekam potopila. V valove svežine. V valove ljubezni. Ko bi vsaj lahko plavala v čutnosti omame. Lahko bi čutila,

lahko bi ljubila, in ne bi si želela drugega.

Ljubiti svoje življenje,
ne pomeni ničesar izgubiti.
Ljubiti sebe in svoje bližnje,
pomeni biti ali ne biti.
Ljubiti, nove želje iskriti,
se vse življenje veseliti.
Ljubiti,
pomeni stopati po poti,
ki jo narekuje srce..

Ana Marija Stanič

*Imela bi tisto, česar mi manjka. Slišala ne bi nič, a vse bi razumela. Vide-
la ne bi nič, a vse bi vedela. Odsila bi, odplavala, odletela . . . daleč, daleč,
daleč . . . a tukaj sem. Vidim, slišim, a ne vem, ne čutim, ne razumem,
ne znam. Kaj moram storiti? Kam moram oditi? Kaj moram narediti?
Ljubiti.*

Prijateljstvo

Pravo prijateljstvo je eno.
Neguj ga z ljubeznijo,
pa te ne bo nikoli ranilo.
Zrasla bo močna,
neuničljiva vez.

Tako spoznala boš,
da imaš nekoga,
ki te ima rad,
nisi sama v srcu nekoga,
si zaznamovana.

Ana Marija Stanič

Zgodbe, ki jih piše življenje

Napisala ti bom...

Napisala ti bom cel roman.
To bo roman, ki ga piševa
midva. Roman, o katerem

se ti ne sanja... Posvetila
ga bom tebi.
Z vso ljubeznijo.
Kje sva se spoznala? Se še
spominjaš? Bilo je daleč,
daleč nazaj, pravzaprav ne
tako daleč, a zdi se, kot da
je minila že cela večnost.
Bil je lep dan. Bilo je
morje. Bil je Strunjan.

Se še spomniš?
Sedeli smo pred pomolom,
nihče te ni ravno dobro
poznal, a bil si tam.
In tam sem bila jaz.
Predstavila naju je Nuša.
Krivim njo.
In potem se je dan prevesil
v noč. Strma pot do križa
se mi nikoli ni zdela tako
kratka in prijetna. Nov
človek, božal si me s pri-
jetnimi besedami, mi nar-
isal nov svet. Zvok kitare in
neskončni večeri, prijetne
melodije in mežiki zvezdnih
utrinkov avgustovske noči.
In bil si tam.
In spanec? V sanje me je
nesla nadvse prijetna misel
o tebi.
In zjutraj?
Bil si tam.
Danes te ni.

Kamniti zid

Hodila je po kamnitem zidu, kot je že nešteto krat poprej. A tokrat je šlo zares. Noče je bila jasna, zvezdni utrinki so se vrtili in plesali po nebu. Morje pod njo je valovilo v posebni melodiji.

Želela je prisluhniti in biti del nečesa.

Nikamor ni pripadala in ničesar ni slišala. Ni zmogla.

Pod njo se je razprostiral prepad.

Konec.

Pred očmi se ji je odvilo celo življenje...in nato se je spet ovilo v nežen ovoj meglice...

Sama

Nepremično je strmela predse. Sedela je na stolu in pekle so jo oči. Občutek v njih je bil, kot da bo čez trenutek zajokala. Ni bila sposobna nasmeška. Preprosto je čakala, da mine. Zbudila jo je šele melodija, ki je v njej rodila spomine.

In spet je lahko začela sanjati.

BEHIND BLUE EYES

Vsakič,
(no, vsaj skoraj vsakič)
ko odprem moj mali, a
zelo važen usnjen zvezček,
me opazujejo na dvojni
funkcijski podlagi
modre oči.
(Moje že ne; ker na črno-beli
sliki izgledajo črne.)

Kdo je že na funkciji?
Dolgo že nisem slišal
tega imena.
In-
le kaj se skriva
za tem pogledom?

Kristjan Drab

Kaj početi med poletjem?

Eva Rolih

Poletje na srečo vseh že nestrpno trka na vrata. Vsak ga bo izkoristil po svoje. Nekateri se bodo odpravili čez lužo, drugi se bodo zakopali v počitniško delo, spet tretji si bodo polnili baterije v udobju lastnega doma. Vse lepo in prav, vsakemu svoje. Da pa bo poletje 2011 resnično zabavno in sproščujoče, pa si preberite nekaj nasvetov, ki vam morda pridejo prav.

1. Gibajte se

Pomembno je, da ostanete v gibanju. Četudi ste celo leto garali, še ne pomeni, da se lahko prepustite celodnevemu brezdelju. Pojdite na jutranji tek ali odigrajte partijo badmintona. Če niste ravno ljubitelj ali ljubiteljica športa, si privoščite dolg sprehod v naravi, vendar nikar takrat, ko je sonce visoko na nebu, temveč raje pozno popoldne. Dnevi so vse daljši, zato poskrbite, da jih boste kar se da dobro izkoristili.

2. Privoščite si avanturo

Spanje pod zvezdnatim nebom, taborni ogenj, nabiranje borovnic, ... Bodite avanturistični in se za dan ali dva prelevite v Robinsona Cruseoja. Sprememba vam bo dobro dela, saj boste tako lahko ušli vrvežu vsakdana in se spojili v eno z naravo. Preden pa postavite šotor, ali začnete kuriti ogenj, pa se prepričajte, da prostor ne pripada

kakšnemu razjarjenemu kmetu, ki bi vas lahko sredi noči z vilami pregnal s posesti.

3. Poletno branje

Poletne nevihte onemogočajo razne zunanje aktivnosti. Idealna rešitev za kratkočasenje je knjiga, katere funkcija je neodvisna od vremena, saj vas v hipu popelje na novo lokacijo, pa naj bo to puščava ali pa tropski gozd. Nič ni lepšega od branja vrhunskega čtiva ob poslušanju dežnih kapelj, ki škreblija ob okno tvoje sobe. Če niste povsem prepričani, katera knjiga bi vam ustrezala, se obrnite na delavce knjižnice, ki vas bodo zagotovo usmerili na pravilni oddelek, ali pa si oglejte seznam aktualnih knjig.

4. Meteorski dež

Višek poletja predstavlja meteorski dež -roj utrinkov, ki vsakih nekaj sekund presvetlijo nočno nebo. Opazovanje le-teh se lahko sprevrže v nadvse zabaven dogodek. Ključna je izbira lokacije in tu v večjih mestih morda ne boste imeli take sreče, zato vam predlagam, da se odpravite na deželo ali pa okupirate kak večji travnik, nad katerim se razprostira jasno nebo. Letos poleti lahko meteorski dež pričakujemo 29. julija in v noči iz 12. na 13. avgust.

BREZ KOPALK NE GRE

Mrzle zime je konec in prvi topli dnevi tega leta napovedujejo, da bo letošnje poletje vroče. Debele bunde so zamenjale poletne jakne, jope samevajo v zadnjem delu omare, dolge hlače so zamenjale kratke in poletna krilca in obleke v najrazličnejših barvah ter s cvetličnim potiskom so najnovejši modni hit letošnjega leta. 24. junij se vztrajno približuje (z njim pa tudi Kolektivc!) in medtem ko se nekateri še vedno živčno učijo, da bi pridobili še zadnje ocene, nekateri že ležijo v senčki, pijejo limonado in berejo svojo najljubšo knjigo in razmišljajo o morju. O plaži, sončenju, poletnih romancah in vsem kar spada zraven. Ampak kaj pa pravzaprav potrebujemo na plaži? Brez kopalk seveda ne gre. Letos

so moderne kopalke v močnih barvah in z živahnimi vzorci. Fantje bodo šarmirali v kopalkah s kratkimi hlačnicami (surferski modeli z daljšimi hlačnicami so out), bolj drzna dekleta bodo letos pritegnila poglede v kopalkah z modrčkom in visokimi hlačkami v stilu ameriške dive Marlyn Monroe. Sicer pa so letos moderne kopalke v mornarskem stilu z modrimi, črnimi in rdečimi črtami, našle pa se bodo tudi kopalke s cvetličnim ali živalskim vzorcem. Drugi nepogrešljivi pripomoček na plaži je krema za sončenje. Praženje na plaži nikakor ni seksi, opekline in rdeča koža pa negativno vplivata na tvoje zdravje. Sicer pa je saga Somrak za sabo potegnila nove smernice – bleda koža je in.

Če pa se zgodi, da na plaži slučajno zaspiš in se čez par ur zbudiš ves rdeč in po možnosti z belim odtisom roke na trebuhu,

Okvirji naj bodo plastični in svetlih barv. Če pa bi morda rada neopazno oprezala za tipčki, ki se sprehajajo mimo tebe, pa so

pa menda pomaga, če se po opeklinah namažeš z jogurtom. Vsekakor je vredno poskusiti. Pa tudi sončna očala pridejo prav. Letos so zelo popularna sončna očala v slogu Ray-Ban.

priročna velika, temna, »čebelja« očala v slogu hollywoodskih div. Ker pa je na plaži seveda vroče, na vsakih 100 metrov pa nekdo prodaja sladoled, morda ne bi bilo slabo, če s seboj vzameš

nekaj denarja.

Po tem, ko bo sladoled polizan, pa ti bo verjetno prijal počitek. Kakšen pocukran ljubezenski roman (seznam knjig za prijetno poletno branje najdete na strani 39) ti bo ob lenarjenju prišel prav. Če pa bi rada delovala bolj učeno, pa lahko knjigo oblečeš v ovitek kakšne druge knjige z malo bolj »učenim« naslovom... Na plaži prav pridejo tudi japonke ali kakšni drugi natikači. Brez nogavic, prosim. Mimo-grede, gladiatorke so letošnjo

sezono out. Popularni pa so čevlji z vrtoglavo visoko peto, ki segajo do vrha narta in se visoko zapenjajo. Za na plažo sicer niso primerni, lahko pa jih obuješ zvečer, ko boš šla na kakšen hud žur.

iPod je zelo uporabna stvarca. Nanj naloži najnovejše hite poletja in tako lahko v miru poležavaš na plaži ob poslušanju svojih najljubših pesmi.

Če greš na plažo s prijatelji, morda ne bi bilo slabo, če vzameš tudi igralne karte. Igranje remija, pokra, enke, črnega Petra, lažnivca ipd. vam bo krajšalo čas in verjamem, da boste ob igranju uživali. S seboj pa lahko vzamete tudi napihljivo žogo, odbojka v vodi je vedno zabavna.

In smisel življenja? »Smisel življenja je ležanje na plaži, z možgani na off in čivavo na straži...«

Pa noro poletje vam želim! :)

Iva

Ne moti, sem zaposlena...

...z odkrivanjem smisla življenja.

Prikriti udarec - Beg pred resničnostjo

(Sucker Punch, Zack Snyder 2011)

Zack Snyder, režiser filmov 300 in Varuhi (oba posneta po stripovskih predlogah), tokrat filma Sucker Punch ni posnel po kakšnem stripu, temveč po svoji izvirni zgodbi - ampak vsi ljubitelji pompozno potenciranih akcijskih scen se nimate česa bati. Film je še vedno ultra karikiran prikaz življenja dvajsetletnice Baby Doll (Emily Browning), ki jo očim po smrti njene matere spravi v umobolnico, da bi se polastil dediščine. Snyder je dejal, da je hotel posneti film, ki bi vseboval akcijske scene, v katerih bodo junaki počenjali, kar se jim bo zahotelo - in kje je boljše mesto za to kot v glavi glavne junakinje? V domišljiji je vse mogoče. Tudi to, da je umobolnica v resnici

bordel, v katerem je skrbnik Blue (Oscar Isaac), zvodnik, ki ima v lasti dekleta in sedi v svojem peskovniku ter gleda, kako se vsi igrajo z njegovimi igračami, samo on ne. V lasti ima tudi

terapevtko Dr. Vero Gorski (Carla Gugino), ki je v alternativni verziji učiteljica plesa oziroma kot sama pravi učiteljica preživetja v bordelu. "Plesati moraš. Če ne plešeš, si nekoristna. In nekoristnih reči tukaj ne obdržimo."

vsak predmet odplesati svoj ples pohotnim obiskovalcem bordela. Plesi pa so predstavljeni abstraktno in seksi glavne junakinje v hlačkah in štiklih bijejo svoje bitke. Od bojevanja proti velikanskim samurajem z mitraljezi, zmesi 1. svetovne

Vendar vas bo tudi pripravil do razmišljanja ali vsaj do tega, da boste s prijatelji še dolgo razpravljali o filmu, če ne o drugem, pa o tem, katera bejba je bila najboljša.

In tako Baby Doll zapleše. Toda, ko pleše, je ne vidimo, kako pleše. Ko se prepusti plesu, vidimo, kako se pojavi v novi, tretji dimenziji domišljije, kjer ji malce klišejski modrec našteje predmete, ki jih bo potrebovala, da bo lahko pobegnila iz umobolnice in se tako rešila pred izgubo nedolžnosti - lobotomijo. Baby s svojim načrtom prepriča tudi druge so-ujetnice, ki morajo za

vojne in futurističnih bojnih robotov, do obračuna letala iz 2. svetovne vojne z zmajem in še bi lahko naštevali. Film vas bo gotovo spomnil na filme Gospodar prstanov, Jaz robot, Shrek itd. Vendar vas bo tudi pripravil do razmišljanja ali vsaj do tega, da boste s prijatelji še dolgo razpravljali o filmu, če ne o drugem, pa o tem, katera bejba je bila najboljša.

Klemen Berus

POLETNO BRANJE

S knjigo na plažo

Bi tudi vi doma raje pozabili sončna očala in klobuk kot kup knjig, ki ste si jih nabrali za poležavanje na plaži? Potem je ta članek kot nalašč za vas. Po branju le-tega boste namreč bogatejši za nekaj knjižnih predložkov.

Katja Kelvišar

Za navdušene zgodovinarje:

Carrolly Erickson: Zadnja žena Henrika VIII
- delo izpod peresa doktorice srednjeveške
zgodovine

Najmanj znana žena Henrika VIII. je bila najbolj iznajdljiva od vseh njegovih šestih žena. Zaradi svoje očarljivosti in pameti je že zgodaj pritegnila kraljevo pozornost. Čeprav je bila močno zaljubljena v postavnega Tomasa Seymourja, Henrika ni mogla zavrniti, in tako je padla v spletkarsko gnezdo kraljevskega dvora. Medtem ko je žrtve kraljevega besa doletelo mučenje in smrt, se je Katarina vsemu temu uspela izogniti, tudi ko jo je Henrik poskušal zamenjati s potencialno ženo številka sedem.

Po kraljevi smrti je vse, kar si želi, to, da bi našla srečo v Tomasovem objemu. Vendar Katarina ni računala na lepoto mlade Elizabete.

*Če vam je bila ta knjiga všeč, vam bo zagotovo tudi delo Bogdana Novaka:
Parja grofica-Napoleonova resnična ljubezen.*

Za nepopoljšljive romantike:

Jane Austen: Emma

- roman avtorice Prevzetnosti in pristranosti ter Razsodnosti in rahločutnosti, posvečen takratnemu princu regentu

Emma Woodhouse ima vse, kar bi si ženska v začetku 19. stoletja sploh lahko želela – bogastvo, zveze in bistrega duha. Odločena, da za svojo srečo ne potrebuje ljubezni, poskuša osrečiti vse okoli sebe s svojim vmešavanjem v njihove odnose, kar pa jim prinese več težav kot koristi. Pod kritičnim očesom svojega najboljšega prijatelja, gospoda Knightleya, Emma končno spozna, da ljubezni ne moreš izbirati. Še posebno se tega zave, ko tudi sama izgubi srce. Vendar je njen izbranec že ogret za drugo – ali pač ne?

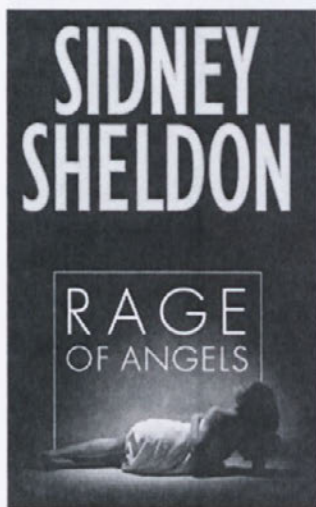
*Če vam je bila ta knjiga všeč, vam bo zagotovo tudi delo Mary Balogh:
Markizova nevesta.*

Za vse oboževalce napetih zgodb:

Sidney Sheldon: Bes Angelov

- z oskarjem nagrajeni in 6. najbolj prodajani avtor na svetu

Nova pomočnica tožilca, mlada Jennifer Parker, postane žrtev zarote vzhajajoče mafijske zvezde Michaela Morettija.

Zaradi nje izgubijo pomembno tožbo proti mafiji, kar postane začetek njenega propada. Onemogočeno ji je kakršnokoli delovanje na sodišču, toda kljub temu se Jennifer odloči, da se ne bo predala. Delati začne kot poceni odvetnica in zaradi svoje nadarjenosti kmalu dobiva vse več primerov. Opazi jo novopečeni senator Adam Warner in med njima vzklije

ljubezen. Vendar Jennifer še vedno goji željo po maščevanju mafiji in njenemu vodji, Michaelu. Ko se tudi slednji zaljubi vanjo, se začne bitka za življenja vseh, ki jih ima rada.

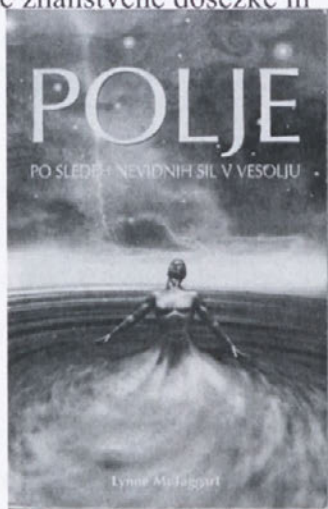
Če vam je bila ta knjiga všeč, vam bo zagotovo tudi delo Heinza G. Konsalika: Kirurginja.

Za bodoče znanstvenike:

Lynne McTaggart: Polje

- ženska, ki je šokirala znanstvenike po vsem svetu.

Knjiga *Polje* odkriva nepriznane in potlačene znanstvene dosežke in dela njihovih avtorjev v zadnjih tridesetih letih. Vsi prezrti in 'zamolčani' znanstveniki so opravili številne brezhibne eksperimente in izhajajo iz najuglednejših ustanov: univerz v Princetonu in Stanfordu ter najvišjih inštitutov v Nemčiji in Franciji. Izjemna odkritja, nastala vsaka za sebe, imajo skupno sporočilo: na naši najbolj temeljni strani smo živa bitja, vključno z ljudmi, skupki kvantne energije, ki nenehno izmenjuje informacije z neizčrpnim morjem energije. Žive stvari oddajajo šibko sevanje, kar je ključni vidik bioloških procesov. In od tod prihajajo neverjetne razlage za mnoge mejne fenomene, od delovanja metod komplementarne medicine in molitve do življenja po smrti.

*Če vam je bila ta knjiga všeč, vam bo zagotovo tudi delo Simona Singha:
Veliki pok - najpomembnejše znanstveno odkritje vseh čarov.*

Za vse, ki ste »prešpricali« domače branje:

Dostojevski: Zločin in kazen

- najbolj tipični predstavnik psihološkega realizma
ter oče modernega romana

Revni študent Rodja Romanovič Raskolnikov zagovarja teorijo, da se ljudje delijo na uši, ki niso zmožne velikih dejanj, in na redke posameznike, ki so dovolj močni, da lahko vzamejo pravico v svoje roke in tako zagrešijo tudi zločin, če se jim to zdi potrebno. Tak zločin naj bi bil upravičen, če je v prid celotnemu občestvu. Raskolnikov na podlagi te teorije zagreši umor oderuške starke Aljone

Ivanovne, po naključju pa »mora« ubiti še njeno sestro. Umor se mu sicer posreči, vendar ni notranje dovolj trden, zato ga začne težiti vest.

Če vam je bila ta knjiga všeč, vam bo zagotovo tudi delo leva Nikolajeviča Tolstojaja: Vojna in Mir.

Profesorji berejo...

Prof. Saška Horvat:

- slovenski avtorji: Miha Mazzini, Lainšček, Jančar
- francoski avtorji: Amelie Nothombe, Anna Gavalda, J. M. Clezio, Tracy Chevalier, Eric Orsenna ...
- obvezno branje: Masaru Emoto: Sporočila vode

Prof. Jernej Ban:

- Douglas Adams: Štoparski vodnik po galaksiji
- dela Agathe Christie

Prof. Branka Klemenčič:

- Douglas Adams: Štoparski vodnik po galaksiji
- Randy Pausch: Zadnje predavanje
- avtobiografska dela, lahkotne knjige za sprostiti

Seether, Holding On To Strings Better Left To Fray

Južnoafriški hard rock band Seether se po štirih letih in odhodu kitarista Troya McLawhorna vrača na sceno s svojim četrtem albumom. Kljub drami in krajšemu premoru je sposobnost pevca Shauna Morgana, da lahko iz strastnega neutrudnega kričanja takoj preklopi na nežno petje, ključen prispevek k njihovemu najboljšemu delu do sedaj.

Od mirnega igranja na kitaro, do trdih »rifov« v pesmi Down, pa do presenetljive mešanice countryja in post-grungea v pesmi Country Song, nam Seether ponujajo raznoliko in energetično glasbo od začetka do konca.

Njihov prejšnji album Fiding Beauty In Negative Spaces je bil precej avtobiografsko zaznamovan, med drugim tudi zaradi

osebnih travm Shauna Morgana in njegovega razhoda s pevko skupine Evanescence, Amy Lee. Holding On To Strings ima znatno manj avtobiografskih trenutkov, zaradi česar je plošča tudi manj shizofrena in udarna. Je pa precej bolj predvidljiva od njene predhodnice. Prej so besedila vsebovala veliko dvoma in zamer, zdaj pa se zdi, kot da Shaun nima več veliko povedati.

Močno se pozna delo producenta Brendana O'Briana, še posebej na pesmi No Resolution. Spominja na njegovo delo s skupino Stone Temple Pilots, ki ni nikoli doživela večjega uspeha.

Pesmi na albumu:

1.	Fur Cue	7.	Pass Slowly
2.	No Resolution	8.	Fade Out
3.	Here And Now	9.	Roses
4.	Country Song	10.	Down
5.	Master Of Disaster	11.	Desire For Need
6.	Tonight	12.	Forsaken

Morda to ni ravno najboljši CD desetletja, nam pa zagotovo ponuja veliko kvalitetne glasbe, novih melodij in zanimivih kombinacij.

Podobne glasbene skupine: Three Days Grace, Breaking Benjamin, Evanescence, Res, Staind, Nickelback, Static-X, Dark New Day...

By Tjaša

Kje je tvoj idealen počitniški kraj?

Morje. Bele obale. Vračina.
POLETJE.

Le še malo nas loči od 24. junija, dneva zaznamovanega s počitnicami in svoboda. Še malo in lahko se bomo zapadili v valove, poležavali na plaži in lizali sladoled v senci. Še malo.

Medtem pa preveri, kateri kraj ti svetujemo za počitnice.

by Popotnica

1. Kaj najraje počneš v prostem času?

- a) Sproščas se skupaj z dvema ali tremi najbližjimi prijatelji, nekje kjer ni hrupa ali pretirane gneče. Ni nujno, da delate kaj razburljivega, samo da ste skupaj.
- b) Navadno si v družbi svojih prijateljev na kakšni zabavi ali v lokalju, samo da se nekaj dogaja.
- c) Bereš ali pišeš. Dobra knjiga ti ni nikoli odveč.
- d) Čas porabiš za druženje s svojim fantom/ punco, da gresta skupaj v kino, na pico, na sprehod...
- e) Uporabljaš računalnik – pa naj bo za gledanje serij, filmov, poslušanje glasbe, twittanje...

2. Če bi lahko izbral/a barvo svoje sobe, bi izbral/a:

- a) Rdečo – energična barva, ki je krasen magnet za druge ljudi.
- b) Belo – preprosta in prijetna.
- c) Zeleno – dobra za sprostitev in oddih po napornem delu.
- d) Modro – prijazna barva, ki je tudi dovolj priljubljena.
- e) Vijolično – barva aristokratov, tvoja soba je nekaj veličastnega, kar ti drugi zavidajo.

3. Katera beseda te najbolj opiše?

- a) Inteligenca: poln znanja in presenečenj, redko česa ne veš. Prijatelji se obračajo k tebi po pomoč.
- b) Na tekočem: najnovejši trendi, obleke, čevlji, frizure, govornice? Seveda, ti jih poznaš najboljše.
- c) Preprostost: ni potrebno veliko, da te nekdo osreči. Vsekakor pa nisi neumen/na.
- d) Ljubitelj udobja: relaksacija s knjigo ti ni tuja. Zate ni potrebno veliko, samo malo zabave in nič stresa.
- e) Divjost: nekako postaneš središče zabave, kajti s tabo je vedno akcija. Zelo enostavno navdušiš druge.

4. Kateri od naštetih športov je tvoj najljubši?

- a) Veslanje.
- b) Ples.
- c) Nogomet.
- d) Plavanje.
- e) Tek.

5. Eden od tvojih prijateljev leži bolan v postelji in ti se odločiš, da boš nekaj naredil zanj. Kaj narediš?

- a) Pokličem ga in preverim, kako je. Prinesem mu kaj za preganjanje dolgega časa in mu pripovedujem o svojih doživetjih. Poskrbim, da mu ni hudo.
- b) Zagrabilim čips, piškote, sadje ali krekerje in nekaj dobrih filmov, ki jih potem skupaj pogledava. Hočem, da ve, da sem tu zanj/o.
- c) Pripravim zabavo in povabim na tone ljudi k njemu na dom, da se lahko skupaj zabavamo. Brez njega res ni zabavno.
- d) Pokličem ga/jo skoraj vsak dan in jo/ga tudi redno obiskujem. Zelo me skrbi zanj/o.
- e) Prebiram mu/ji knjige, revije, mu/ji razlagam o najnovejših dogodkih, včasih pogledava kakšen film, ki ga sam/a izberem. Vse, samo da hitro ozdravi.

Rezultati:

Zdaj pa preštej število vseh črk in tista, ki ima največjo vsoto, ti bo razkrila tvoj naj počitniški kraj.

	1	2	3	4	5
A	I	Š	I	I	A
B	Š	I	A	F	G
C	G	F	F	Š	Š
D	F	A	G	G	I
E	A	G	Š	A	F

I - Benetke, Italija

Kdo ne pozna Benetk, rojstnega kraja Vivaldija, Marca Pola in Casanove? To obmorsko mesto je znano predvsem po številnih kanalih in pustnih maskah in ti ponuja cel spekter znamenitosti. Zraven pa si lahko privoščiš tudi rahlo zaspano, a vseeno nepozabno vožnjo z gondolo in v miru uživaš v nekoliko drugačnem pogledu na Benetke. Priporočamo predvsem dobro porcijo domačih italijanskih špagetov in kepico prvovrstnega sladoleda.

Med drugim si lahko ogledaš: Doževo palačo, Markov trg in cerkev Svetega Marka, zvonik Campanile in most vzdihljajev.

Š - Barcelona, Španija

Mesto, polno življenja in zabave, kjer se akcija nikoli ne konča. Za tiste željne sonca in vročine bodo poskrbele prostrane španske plaže, medtem ko se lahko ljubitelji Dana Browna napotijo po stopinjah Gaudija v katedralo Sagrada Familia in na ulico Ramblo, medtem ko lahko ostali nakupujejo na ulicah Passeig de Grazia, ali pa se hladijo v Picassovem muzeju in akvariju v Port Vellu.

In čeprav bo podnevi vse potekalo počasi, bo mesto zvečer oživel. Nočno življenje te ne bo razočaralo. Družba, glasba, ples – kaj bi še boljšega?

G - Atene, Grčija

Mesto z zgodovinsko preteklostjo in zdravo mero zabave te bo prevzelo. Podnevi boš prečesaval/a stare muzeje, spomenike ali svetišča ter si spotoma ogledal/a še vse Grke in Grkinje, zvečer pa se lahko predaš plesni vročici ali pa se odpraviš na nočno kopanje. Poskusiš lahko tudi kakšno tradicionalno grško hrano, ki je sicer ne primanjkuje, je pa povsod dodan pečen krompirček.

Ne pozabi seveda na Akropolo, kjer leži svetišče Ateni, zaščitnici mesta.

Zagotovljeno pa lahko v Grčiji najdeš nekatere najboljše koktajle.

Kamera, kovček in gremo v Atene!

F - Pariz, Francija

Kdo pa ne pozna Pariza in njegove romantike? Za zajtrk te bodo Francozi poskušali zasvojiti s svojimi rogljički, kasneje pa si lahko ogledaš ulice mode, center moderne umetnosti Georges Pompidou s številnimi pouličnimi umetniki, ogromno Notre-Dame ali pa prehodiš vseh 1.665 stopnic Eifflovega stolpa.

Bralci Da Vincijeve šifre bodo imeli enkratno priložnost podoživeti trenutke iz knjige v samem muzeju de Louvre. Za romantike je seveda tu še Moulin Rouge.

Odsvetujemo vam samo najdražji sladoled, je pa zato toliko boljši kebab, ki se skriva v vzporedni ulici.

A - London, Anglija

London je pravi za vse, ki iščejo, no, vse. Najnovejše knjige, glasba, filmi, kitajske četrti ali Oxford Street in številni športnih parki – London te bo stežka razočaral.

Mir in spokoj lahko uživaš na podeželju, medtem ko bodo hrupa željni ljudje našli svoje mesto v centru Londona. Čez vikend lahko poslušаш govorce v Hyde Parku (ali pa se jim tudi pridružiš) ali pa si ogledaš zamenjavo straže, čez teden pa se lahko lotiš raziskovanja mesta, ki je samo dovolj veliko, da te bo zaposlilo.

Za ljubitelje grozljivk so podzemne katakombe obveznost, medtem ko si ostali lahko ogledate Madame Tussaud's in se slikate z Ronaldom, Angelino Jolie, Lady GaGa, Justinom Bieberom ali Robertom Pattisonom.

HOROSKOP

Dandanes lahko v vsaki reviji, časopisu in na preveč internetnih straneh najdemo takšne in drugačne horoskope. Resnični ali ne, zabavno jih je prebrati.

Priznam, tudi sama jih dostikrat preberem in se zraven smejem: "Haha, pa še res je!"

In takoj zatem se vprašam, kdo se to izmisli? Kdo je sploh začel s tem? Je vse to res?

Horoskop naj bi bil plod astrologije, vede, ki preučuje simbolične vplive in odnose med gibanjem in položaji nebesnih teles ter življenjem na Zemlji. Poskuša pojasnjevati človeške lastnosti in njegovo usodo.

Vi verjamete, da je naša usoda zapisana v zvezdah?

Naravoslovne vede astrologije ne obravnavajo kot prave vede. Pa vendar, človek in njegova domišljija potrebujeta čarobnost v življenju in astrologija je nekaj takšnega. Kje drugje bi lahko našli kamne, ki se lahko povežejo z našo osebnostjo in nas varujejo pred "nevidnimi silami", kje drugje bi našli knjige o nebesnih znamenjih, ki tako dobro opišejo naš značaj, da nas spreleti srh in kje drugje bi našli toliko manipulacije in neresničnih podatkov, kot pa ravno tukaj. Ko pride do čarobnosti, ljudje izklopimo svoj čut za resničnost in poskušamo na vsak način ta delec čarobnosti, ki se nam je prikradel v življenje, obdržati v mislih. In človek zaradi denarja vse to izkorišča. Vendar, kdo ve, morda pa so vse tiste televizijske reklame za takojšnje vedeževanje resnične.

Steziški Deprofundis seveda nima namena manipulirati z vašimi mislimi. Tukaj je samo za zabavo in kratkočasenje med dolg(očasni)mi urami. ;)

Ribi

Že ptički na vejah čivkajo, kako veliko rib se poje pri vas doma. Ker plavaš kot ribica, jih veliko večino lahko ujameš, vendar poskusi poiskati vir beljakovin še kje drugje.

Bik

Že od nekdaj se zanimaš samo za krave. Se ti ne zdi, da je poletje pravi čas, da si končno omisliš pravo žensko? Oči na peclje, pravijo, da so poleti vse vroče! Telic se pa vseeno izogibaj.

Rak

Tvoje klešče bodo ta mesec še posebej ostre, saj bo treba zavihati rokave in splezati do točke, kjer te valovi ne bodo dosegli. Tako je, splezaj na vrh! Nagrada te že čaka. Mhm...

Oven

Na tvoji glavi se nahajata dva rogova. Dobro jih potipaj in preveri, da nista morda znak, da si hudiček. No, pa tudi če si, še vedno se lahko preoblečeš v angelčka, mar ne?

Dvojčka

Ker sta popolnoma enaka, doma pravzaprav sploh ne potrebujeta ogledala! Zato ne upravljajta po nepotrebem, ampak denar raje prihranita za potovanje na eno izmed vročih počitniških destinacij.

Lev

Kot pove že samo ime, si kralj živali in prav je, da se tako začneš tudi vesti. Naj ti servirajo grozdje na pladnju in položijo rdečo preprogo. Vendar ne glej dol zviška. Še prehitro lahko padeš dol in postaneš eden izmed njih.

Devica

Imaš občutek, da je tvoje življenje preveč enostavno? Mogoče se ti že dolgo ni zgodilo nič nepredvidljivega? Ne pozabi! Če se da kaj zakomplicirati, si ti pravi naslov, da to tudi narediš.

Devica

Škorpion

Če se odločaš za počitnice, se najprej zamisli nad svojim finančnim stanjem - ni ravno rožnato. Kajti, če je tvoja denarnica prazna, potem si brez denarja.

Škorpion

Kozorog

Tvoje razpoloženje je kot alpsko vreme. Pazi, da ne bo preveč deževno, saj je bilo dežja v zadnjem mesecu že dovolj. Ko pa bo sijalo sonce, se te ljudje kar ne bodo naveličali.

Tehtnica

Ja, tudi najboljšim se zgodi. Tudi če nič ne more iti narobe, bo vseeno šlo. Bo se pa zato pojavila neka nova oseba, ki ti zna še pošteno pogreti poletje.

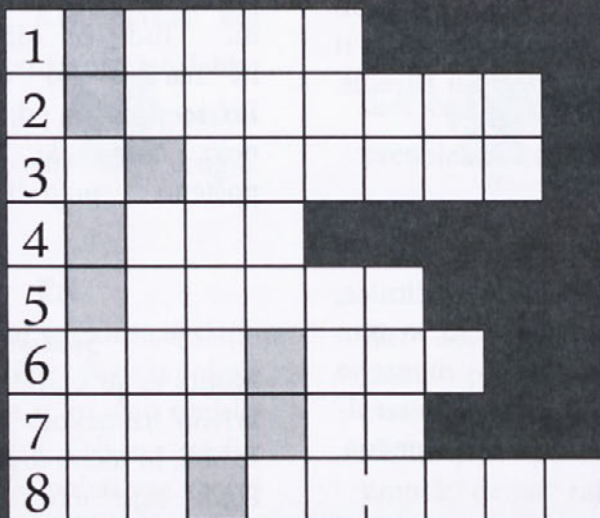
Srelec

Motiti se je človeško - zvaliti krivdo na nekoga drugega pa še bolj. In točno to ti tudi delaš. Pojdi raje na sladolede s prijatelji. Verjemi, se spleča..

Vodnar

Pazi, kaj delaš. Ni vsaka stvar, ki si jo zamislil, najboljša. Ni tudi vsaka dobra stvar v življenju najboljša. Vsaka dobra stvar v življenju je ali nezakonita, ali nemoralna ali pa redi.

Izpolni križanko in iz obarvanih polj
preberi rešitev

1. Britanski rock band (Freddie Mercury)
2. Art
3. Dolenjsko hribovje na meji s Hrvaško
4. _____ dela mojstra.
5. Najuspešnejši film vseh časov
6. Mož, ki je v glavnem odgovoren za odpravo apartheida v JAR
7. Novomeški skladatelj
8. Slovenski pesnik moderne

Rešitev: _____

Kam greš?

Pred nami je dolgo poletje, polno nepredvidljivih dogodkov in organiziranih izletov na morje, v gore, ..skratka na lepše. Zabavaj se, ob koncu poletja pa zberi slike, zraven še kaj dopiši in vse skupaj pošlji na elektronski naslov uredništva Stezic. Deli svoja doživetja s celo gimnazijo! :)

revija.stezice@gmail.com

Uživajte poletje!

Ob robu Avenij

Glasilu Avenije, ki sta ga izdala dva naša dijaka, je zaradi žaljive vsebine in moje prepovedi razdeljevanja na gimnaziji dvignilo precej prahu in medijske pozornosti. Čeprav sem imela možnost povedati svoje mnenje za lokalne medije, na sestankih učiteljskega zbora ter na svetu staršev, z veseljem izkoriščam to možnost, da o vsem skupaj spregovorim še za naše šolsko glasilo Stezice.

Najprej k poteku dogodkov. Da so Avenije v pripravi, sem bila s strani obeh dijakov seznanjena. Prišla sta k meni, me seznanila z namenom, obliko glasila in finančno konstrukcijo projekta. Iz enega članka pač nisem mogla sklepati o celotni vsebini. Da želita nekoliko zbuditi uredništvo Stezic, se mi ni zdelo sporno, torej sem ju podprla. Obljubila sta, da bosta članke poslala v pregled prof. Lubeju, kar se ni zgodilo.

V ponedeljek, ko so Avenije izšle, sta jih oba delila dijakom, ne da bi jih najprej prinesla v pisarno vodstva šole. Vsi tiskani mediji, plakati ipd. se lahko delijo in objavljajo na oglasnih deskah šole le po predhodnem dovoljenju vodstva šole. Ko sem končno dobila Avenije, sem kmalu ugotovila, da so polne žaljivih izjav, da gre v večini primerov za obračunavanje z nekaterimi dijaki, da v besedilih mrgoli pravopisnih napak ... Presenetil me je pohvalni tekst o vsem skupaj, pod katerim je bil podpisan župan Alojzij Muhič.

Kako so se stvari odvijale naprej, je znano. Prepoved razdeljevanje Avenij je zbudila pozornost lokalnih medijev, svojo odločitev sem pojasnjevala za Radio Krka, Studio D in Vaš kanal. Naj poudarim še enkrat. Razdeljevanje Avenij je bilo prepovedano, ker je na šoli prepovedano žaljenje dijakov. V šolskem redu je to opredeljeno kot težja kršitev. Nikakršen dober namen, oblika glasila ipd. ne more omiliti teže izrečenih besed na račun dijakov. Zato sta oba dijaka po odločitvi učiteljskega zbora prejela ukor.

Obema avtorjema Avenij poleg žalitev očitam še, da sta zlorabila moje zaupanje, obljubila sta namreč, da bodo Avenije pregledane. Sama sta napisala pohvalni tekst o sebi in pod njega podpisala župana, ne da bi o tem obvestila kabinet župana, kar je ponarejanje.

Kako naj si vse skupaj razlagam – kot pretirano potrebo po pozornosti, kot večvrednostni kompleks, zagledanost vase, ... – vse hkrati ali kaj drugega? Potrebi po (pretirani) pozornosti je bilo zadovoljeno. Kaj sta poleg tega še želela, vesta najbolje sama.

Škoda se mi zdi le, da zapravljata svoje talente, čas in energijo na tak način. Izrečeno, zapisano ne gre kar tako v pozabo. Vse, kar človek dela, dela predvsem sebi.

Med novomeškimi gimnazijci je ogromno ustvarjalne energije. MYuzikl in literarni večer treh četrtošolcev v Gogi sta dva dogodka, ki sta se odvijala v približno istem času kot Avenije.

Nič od tega ni bilo deležno pozornosti lokalnih medijev. Medije očitno zanima le konflikt, a to je že druga zgodba.

Uredništvu Stezic želim uspešno delo, vsem dijakom in kolegom pa miren zaključek šolskega leta.

Ravnateljica
Natalija Petakovič, prof.

Spoštovani dijaki, dijakinje, cenjeni profesorji in profesorice ter ostali,

Stezece, gimnazijski časopis s tradicijo, je sestavni del vaše šole in s tem vaše in naše zgodovine. Z njimi skozi čas različne generacije dajete pečat gimnazijskemu izobraževanju in šolstvu v novomeški občini nasploh. Številni posamezniki s svojimi prispevki v različnih umetniških podobah dajete dodano vrednost tej častitljivi ustanovi.

Stezece so dokument nekega časa, razmišljanja, gibanja, odnosa do življenja na sploh. Mnogi uspešni dijaki danes krojijo vrh na različnih področjih – znanstvenem, gospodarskem, kulturnem, športnem ... – tako doma kot v svetu. Zato bodite ponosni na to, da ste člani te velike gimnazijske družine tudi vi.

Mladostno obdobje je sicer posebno, lahko vihravo, a zato nič manj simpatično in prijetno. Pomembno pa je, da mladi ohranjate pozitivne vrednote, ste zgled ostalim in se prav pri vsakem dejanju zavedate svojim možnosti, priložnosti in sposobnosti. Vzpenjajte se in preskakujte ovire, a naj bo to tekma s samim seboj. Zato ob tem ne pozabite, da se pravica vsakega konča tam, kjer z njo že ogroža pravico nekoga drugega.

Vsem (tako dijakom kot profesorjem) želim uspešen zaključek šolskega leta in veliko prijetnih počitniških oziroma dopustniških doživetij. Srečno.

Alojzij Muhič, župan

Sk1
STEZICE

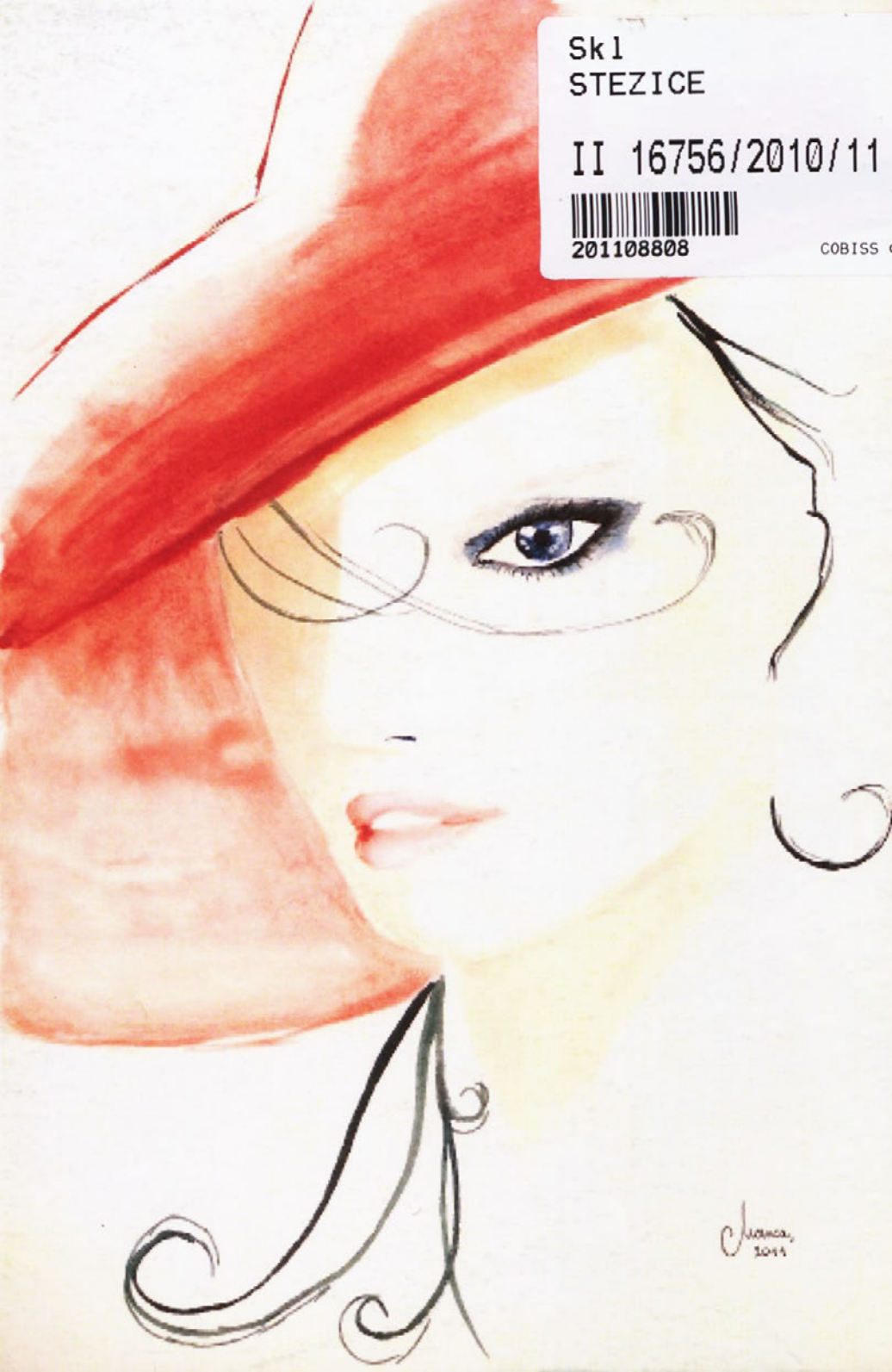
II 16756/2010/11

201108808

COBISS ◉

51433351 oodetex

Jana,
2011